

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. П., 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
като разгледа докладваното от Минка П. Трънджиева Въззивно гражданско дело № 20225200500735 по описа за 2022 година

С решение на Районен съд П. , постановено по гр.д.№ 3928 по описа на съда за 2021 година са отхвърлени предявените от Национален осигурителен институт, ЕИК 121082521, седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А.С.“ № 62-64, представлявано от управителя И.И., против ответниците П. И. М., ЕГН ***** от с. М.К., общ. П., ул. „Сто и седма“ № 7 и „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161, седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „З.Н.Ч.“ № 11, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Д.П.Б., искове с правно основание 74, ал. 3 във връзка с ал. 1 от КТ за обявяване недействителността на сключения между ответниците трудов договор № 82 от 23.05.2020 г. поради противоречие със закона и заобикаляне на закона.

Осъден е Национален осигурителен институт, ЕИК 121082521, седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А.С.“ № 62-64, представлявано от управителя И.И., да заплати на П. И. М., ЕГН ***** от с. М.К., общ. П., ул. „Сто и седма“ № 7 на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

Осъден е Национален осигурителен институт, ЕИК 121082521, седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А.С.“ № 62-64, представлявано

от управителя И.И., да заплати на „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161, седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „З.Н.Ч.“ № 11, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Д.П.Б., на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК съдебно-деловодни разноси в общ размер на 1 089.65 лв.

В срок така постановеното решение е обжалвано от НОИ.

Излагат оплаквания за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост.

Съдът приел, че сключеният между П. М. и „ГРГ Е.“ ЕООД трудов договор е действителен, респективно не противоречи на закона и не го заобикаля.

Съдът не обсъдил приетото по делото писмо на ТП на НОИ - П. с изх. №1029-12-1786 от 05.08.2022 г. до ДГС П. и полученият отговор с изх. №16-421#1 от 12.08.2022 г., от което било видно, че не може да се добие такова количество гъби, каквото е декларирано от „ГРГ Е.“. Дружеството твърди, че е добило приблизително 700 тона диворастящи гъби, видно от приетото по делото експертно заключение, докато ДГС П. сочи, че възможният добив е приблизително около 10 тона и то за една календарна година. Протоколите за добив били единствените първични документи, които могат да обезпечат последвалите ги счетоводни операции, реално върху които съдът стъпва, за да признае, че дружеството е упражнявало търговска дейност в пълен обем.

Това поставяло под съмнение и приетата от съда съдебно-икономическа експертиза.

Съдът обсъдил доказателствата едностранно и не взел предвид доводите на ищеца, подробно развити в неговата писмена защита и застъпвани в течение на цялото производство и отново изложени във въззивната жалба.

Изводът, че ответницата М. реално е упражнявала трудова дейност почивали върху дадените от нея сведения и приложенияте от „ГРГ Е.“ ЕООД документи. Нито един останал документ по делото не установявал пряко, че лицето действително е престарало труд. Наличието на справки декларации по ЗДДС за процесния период, платежни ведомости и фактури не установявали по категоричен начин реалното изпълнение на трудова дейност от М. в полза на дружеството. Не се установявало и по безспорен начин реализиране на търговска дейност от дружеството.

Считат ,че доказателствата водят до извод ,че трудова дейност от страна на ответницата М. по сключения с ответното дружество трудов договор не е осъществявана.

Според разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, осигурителният стаж се установявал с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документи

по утвърден образец. Такива по делото не били представени, а единственият представен, а именно трудова книжка, не отговарял на законоустановените изисквания за нейното оформяне, тъй като липсвал подпис на главен счетоводител.

Представените ведомости били частни документи, които не доказват реално осъществяване на трудова дейност и не могли да служат като основно доказателство по делото.

От останалите документи, като например: разрешително за ползване на недървесни горски видове, удостоверение за вписване в списъка на обекти за изкупуване на диворастящи гъби, договори за наем не следвал извод, че дружеството е осъществявало дейност. Те установявали, че то е имало право да упражнява дадения вид дейност, но не и че такава е имало или в декларирания обем. Не било установено, че сочените лица са преминали инструктаж за осъществяване на съответната дейност. Нямаło потвърждение от Асоциацията на преработвателите на диворастящи гъби и плодове в България.

Имаło явни противоречия, които съдът не съобразил.

Дружеството било със седалище в гр.Б. и трудовия договор според отразеното в него бил подписан там. Това не съответствало на обясненията на М..

Според ответниците дружеството осъществявало търговска дейност от началото на 2020 г. до месец януари 2021 г. Съгласно писмо с вх. №Ц9101-12-287&2/17.09.2020 от ТД на НАП - Б., приложено с исковата била предоставена информация, че за „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161 има данни от регистриран касов апарат с фискална памет (ЕКАФП) с рег. №DY512041, съгласно приложена справка с данни от Z задачи за ФУ/ИАСЕД 4412868, в която са отразени 76 отчета единствено за периода от 18.05.2020 г. до 28.08.2020 г., което не съответства на твърдяното от ответника „ГРГ Е.“ ЕООД в отговора на исковата молба, в която се казва, че дружеството е започнало да осъществява дейност от началото на 2020 г.

Имаło данни за регистрирани обекти от „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161 на адреси гр. Б., бул. „М.Л.“ №29 и гр. С., район Младост, бул. „Ц.Ш.“ №135Д, но нито един в гр. П. или е. М.К., или където н да било в област П., както твърдят ответниците;

ТП на НОИ - П. с писмо изх. №Ц1056-12- 1171/20.08.2020 г. до едноличния собственик и управител на „ГРГ Е.“ ЕООД, Д.П.Б. е изискала представяне на ведомости за заплати, трудови досиета на наетите лица в дружеството и други документи, необходими за извършване на проверката. На 21.09.2020 г. Д.П.Б. е представил декларация с вх. №Ц1056-12- 117&3/21.09.2020 г., с която декларира, че управляваната от него фирма „ГРГ Е.“ ЕООД се намира в гр. Б. на ул. „М.Л.“ №29. Всички документи се намират на друг адрес също в гр. Б., но същият не посочил точен адрес и лице за контакт/упълномощено лице за

извършване на проверката в гр. Б., което отново не кореспондира с твърдяното от ответниците.

При извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ - Б. на адреса по седалище и управление на „ГРГ Е.“ ЕООД в гр. Б., бул. „М.Л.“ №29 е установено, че на този адрес се намира магазин за сервизни части за автомобили. Дружеството, което стопанисва магазина е „Б. БГ“ ЕООД.

В констативен протокол №КВ-5-02-00789845/27.07.2020 г. на контролните органи на ТП на НОИ - Б. било отбелязано, че в проведения разговор по телефона с Д.П.Б. е, че лицето е с постоянен адрес - гр. П., ул. „А. I“ 21, ет. 2, ап. 2, ап. 29 и настоящ адрес - гр. П., ул. „З.Н.Ч.“ №11, ет. 2, ап. 2 и тъй като е в гр. П., г-н Б. желае проверката да се извърши на територията на гр. П.. Счетоводителят на дружеството е от гр. П. и документацията е на територията на гр. П..

Управителят не е съдействал на административния орган. Напротив, чрез твърденията, че седалището е на друго място, чрез твърденията, че цялата документация е в гр. П., чрез неколkokратната смяна на седалището и адреса на управление, чрез непредставяне на каквито и да било документи на контролните органи, осигурителят е възпрепятствал проверката.

След 01.01.2018 г. отпада изискването фирмите без дейност да подават декларация по чл. 92 от ЗКПО, както и изискването в този случай за публикуване на ГФО в Търговския регистър, но в този случай следва да има подадена до 31 март на следващата година декларация в ТР за липса на дейност (чл.38, ал.9, т.2, б. „а“ от ЗСч). Такава не била подадена. Тоест след като няма такава декларация, тогава на основание чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: 1. всички търговци по смисъла Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 септември на следващата година.

Считат, че и ответницата М. е била недобросъвестна. На нея също било изпратено писмо с изх. №4022-12- 6#33/18.02.2021 г., връчено ѝ лично на 23.02.2021 г., видно от известие за доставяне №HfIPs440001A6YFJ, с което контролният орган е изискал от нея да представи в 3-дневен срок от получаването му лична карта, трудов договор, заповед за прекратяване, оформена трудова книжка и др. документи, оформени от осигурителя „ГРГ Е.“ ЕООД. Тя не се явила и не представила документи.

Изложени са и доводи, основаващи се на доказателства събрани в рамките на водено наказателно производство, които няма основание да бъдат обсъждани.

Молят решението да бъде отменено и предявените искиове уважени. Претендират и юрисконсултско възнаграждение.

Постъпил е писмен отговор от П. М., чрез процесуалния и

представител адв.П..

Счита ,че въззивната жалба е неоснователна и решението следва да бъде потвърдено.

В исковата молба ищецът твърдял противоречие на трудовия договор със закона, както и заобикаляне на закона, но не доказвал това. Във въззивната жалба се обсъжда поведението на работодателя, но не и обстоятелства относно полагания от ответницата труд. Съгласно чл. 74, ал. 1 от КТ, недействителен е трудов договор, който противоречи на закона или го заобикаля. В случая не е налице нито една от тези хипотези. Твърденията били, че привидно е извършвана трудова дейност, без да е налице реалното ѝ осъществяване, както и че работодателят ТРГ Е." ЕООД не е извършвал търговска дейност, която да поражда необходимост от назначаване на лица по трудови правоотношения. Тези твърдения на ищеца останали недоказани в първоинстанционното производство.

Твърди, че била добросъвестна, както при сключването на трудовия договор, така и при изпълнението му. Работила непрекъснато около 6 месеца, по 5-6 дни в седмицата, като брала гъби, трюфели и горски плодове по 8-10 часа в планинските землища на селата Ц. П. и над местността Добра вода. Всичко това се установявало от събраните доказателства - трудов договор, длъжностна характеристика и заповед за уволнение. Тези доказателства не били опровергани.

По делото били приети многобройни писмени доказателства, от които се установявало, че работодателят реално е осъществявал законоустановена и разрешена от държавните органи дейност, която поражда правна необходимост от назначаване на лица по трудови правоотношения, които да придобият трудови и осигурителни права. Извършваната дейност била установена чрез заключението на експерт. Вещото лице посочило, че всички издадени от работодателя фактури са осчетоводени и включени в дневниците за продажби и справките-декларации по ЗДДС.

Евентуалните административни нарушения на работодателя не били относими към действителността /валидността/ на трудовия договор.

В срок е постъпил писмен отговор и от ГРГ Е. ООД ,чрез процесуалния им представител адв.П.-Г..

Намират доводите във въззивната жалба за несъстоятелни , а решението на първоинстанционния съд за правилно.

Съдът обсъдил всички събрани по делото доказателства и направил обосновани изводи.

Правилно съдът приел относно писмото на ТП ДГС-П., касаещо средногодишните количества гъби, растения и горски плодове, че същото има прогнозен характер, тъй като от него се установява, че добивът зависел през годините от плодоносенето, годишните промени в климатичните условия, особеностите на климатичната среда, антропогенните фактори и не

установява категорично количеството диворастящи гъби, които могат да се добиват.

Правил но ПЗРС достигнал до извода, че дружество „ГРГ Е.“ ЕООД е осъществявало търговска дейност през 2020 г. , а именно добив и продажба на диворастящи гъби и горски плодове на територията на ТП ДГС П. в районите около селата Ц. П., Б. и местност „Добра вода“. Дружеството е притежавало необходимите трудови, материални, финансови и интелектуални ресурси на обезпеченост за извършване на дейността си, за което са му били издадени необходимите разрешителни от министерство на земеделието и храните, а именно: разрешително за ползване на недървесни горски продукти; разрешително за достъп до горските територии, както и превозни билети от Изпълнителна агенция по горите.

Имало е регистриран пункт за изкупуване на диворастящи гъби и горски плодове в село М.К., местност „К.“, за което е издадено удостоверение от ОДБХ- П.. Дружеството е разполагало с автомобили за извозване на работниците и на добитата продукция, като за конкретната си дейност по добив на трюфели е разполагало със 7 броя специално обучени кучета.

Недоказани били твърденията на НОИ, че процесния трудов договор е сключен с цел привидно извършване на трудова дейност от страна на П. И. М., тъй като работодателя „ГРГ Е.“ ЕООД не бил извършвал търговска дейност.

От приетата и не оспорена по делото съдебно- икономическа експертиза се установявало безспорно, че през процесния период, дружеството е добивало и реализирало продукцията. С оглед обема и характера на работа през 2020г. са били назначени в ГРГ „Е.“ ЕООД около 85 човека на Трудов договор за осъществяването ѝ, предимно общи работници които са добивали гъбите, трюфелите и горските плодове. Дружество е извършвало търговска дейност по смисъла на Търговския закон, която е пораждала необходимост от назначаването на лицата по трудови правоотношения, както и че за същите е изпълнен състава на чл.10 от КСО и §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО и те влизат в кръга на осигурените лица и могат да ползват осигурителни права. Представена била длъжностна характеристика. От показанията на свидетеля И.Л., обясненията на работникът П. М. и съдебно икономическата експертиза се установявало, че действително тя е полагала труд в дружеството, като е получавала трудово възнаграждение за положения от нея труд през процесния период .

Правилно съдът приел, че не представянето на изисканите документи от страна на дружеството не води до недействителност на трудовия договор, тъй като наличието на незаконосъобразни действия и бездействия от страна на работодателя не следва да води до неблагоприятно засягане правната сфера на работника, тъй като в случая са налице достатъчно доказателства, които обуславяли твърдението, че работникът П. М. е упражнявала реално възложената ѝ трудова дейност.

От събраните по делото доказателства не можел да се направи извод за нищожност на трудовия договор на твърдените основания. Той бил представен по делото в оригинал и е сключен съгласно изискванията на КТ, при спазване императивните изисквания за форма и съдържание.

Нямало противоречие на трудовия договор с разпоредбите на КТ или с императивните разпоредби на други закони и подзаконови нормативни актове, регламентиращи правото на труд, а ищецът не сочел конкретни законови текстове, които процесният трудов договор накърнява.

Заобикаляне на закона като основание за недействителност на трудовия договор по смисъла на чл.74, ал.1 от КТ, НОИ обосновавало най-общо с твърдението, че работодателя „ГРГ Е.“ ЕООД не е осъществявал търговска дейност и поради това не е имал необходимост да назначава лица по трудови правоотношения, а сключеният между страните трудов договор нямал за цел реално престиране на работна сила, а единствено ползване на осигурителни права. Събраните доказателства водели до извода, че през периода от м. май 2020г. до м. декември 2020г. дружеството е извършвало търговска дейност, изразяваща се в добиване и продажба на диворастващи горски продукти-предимно гъби и горски плодове.

Съдържанието на трудовия договор се урежда от императивните изисквания на разпоредбата на чл. 66, ал. 1 КТ, като при липса на реквизит от посочената разпоредба, договорът е недействителен. В случая представения по делото трудов договор, сключен между „ГРГ Е.“ ЕООД и работника П. И. М. съдържал всички необходими реквизити и правилно съдът е достигнал до извода, че исквете са неоснователни.

В съдебната практика и правната доктрина нямало спор, че основанията за недействителност на правните сделки, уредени с разпоредбите на чл. 26 - 33 ЗЗД, следва да намерят субсидиарно приложение и за недействителността на трудовия договор, като това разбиране се основава на договорния характер на трудовото правоотношение и наличието на имуществени елементи на трудовия договор. За да е налице валидно трудово правоотношение, е необходимо изразената от страните воля да покрива минималното съдържание на трудовото правоотношение, израз на насрещните права и задължения по този вид договори.

Според разясненията на ТР № 5/2012 г. на ОСГК на ВКС, за да се осъществи заобикаляне на закона, участниците в сделката следва да съзнават, че целят постигането на забранен или непозволен от закона резултат чрез извършването на една или повече сделки, всяка от които сама по себе си не противоречи на повелителните правила на закона. В този случай страните извършват тези сделки не за да получат непосредствените, типични за тях правни резултати, а за да постигнат друга, по-нататъшна цел, прякото осъществяване на която би противоречало на закона. В случая придобиването

на осигурителни права не преследва забранен от закона резултат. Трудовото правоотношение от гледна точка на общественото осигуряване се явява положителен юридически факт, част от фактическия състав по придобиване качеството „осигурено лице“ за съответния осигурен социален риск. В този аспект преследваната от работника цел, посредством встъпване в трудово правоотношение да придобие осигурителни права, не може да се приеме за забранен от закона правен резултат.

Неоснователно се подържало, че трудовата книжка на П. И. М., не можела да бъде приета като документ, който да удостоверява положения трудов стаж от нея, тъй като не била надлежно попълнена и не е от този вид документи, които могат да установяват трудов и осигурителен стаж. Съгласно чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, се изисква осигурителният стаж да се установява с трудови, служебни, осигурителни книжки, с документ по утвърден образец, издаден от осигурителя, а съгласно чл. 347, ал. 1 от КТ трудовата книжка е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства относно трудовата дейност на работника или служителя. Този документ е официален документ и по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, тъй като е издаден от длъжностно лице, в кръга на службата му, по установените форми и ред, които са установени.

Работодателя съставил необходимите документи и удостоверявал изплащането на възнаграждение на работника.

Дори и да са налице някои пропуски от страна на работодателя- то те касаели неизпълнение на негови административни задължения и не следвало да водят до неблагоприятно засягане на правната сфера на работника.

Практиката на ВКС била непротиворечива, че за доказване действителността на трудовото правоотношение е достатъчно наличието на две предпоставки, а именно: валидно годно основание за пораждаването на правоотношението и готовността на работника/служителя да престира работната си сила срещу заплащане.

Неоснователно било твърдението на НОИ ТП на НОИ- П., че представените справки декларации по ЗДДС за процесния период, платежни ведомости за заплати и фактури от своя страна са частни документи и не доказвали реално осъществяване на трудова дейност, тъй като на основание чл.180 от ГПК подписаните частни документи доказвали, че съдържанието им представлява изявление на лицата, които са ги подписали и в това се състои формалната им доказателствена сила.

В случая представените от дружеството по делото ведомости за заплати били годно доказателствено средство за доказване на обстоятелствата относно начисляване и заплащане на трудовото възнаграждение, поради което подписаните от работниците ведомости удостоверяват, че те са получили отразените в тях суми именно като работна заплата за съответния месец.

Пред първоинстанционния съд НОИ не оспорил успешно представените

платежни ведомости за заплати и всички други документи , поради което тяхната доказателствена сила следва да бъде зачетена от съда.

Молят обжалваното решение да бъде потвърдено.

Пред въззивната инстанция представителят на жалбоподателя поддържа жалбата , като представя нови доказателства , за които твърди, че са им станали известни след подаване на въззивната жалба.

Не е изразила становище в откритото съдебно заседание ответницата П. М..Не е участвал и неин представител, не са представени доказателства за направени разноси.

От ответника „ГРГ Е.“ ЕООД е постъпило писмено становище ,към което са приложени доказателства за направени разноси в размер на 400 лева , заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдът , като прецени валидността и допустимостта на постановеното решение , за да се произнесе по съществото на спора ,взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.74 ал.1 от Кодекса на труда.

В исковата си молба против П. М. и ГРГ Е. ЕООД ищецът Национален осигурителен институт твърди, че П. И. М. подала заявление вх. №366 от 09.02.2021 г. в Дирекция „Бюро по труда” гр. П. за отпускане на парично обезщетение за безработица (ПОБ) на основание чл. 54а от КСО, като е декларирала, че правоотношението ѝ с „ГРГ Е.“ ЕООД, гр. Б., ЕИК 203458161 е прекратено, считано от 31.01.2021 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда - при намаляване на обема на работа, като е приложила и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение №47 от 31.01.2021 г.

Позовават се на чл. 74, ал. 1, във връзка с чл. 74, ал. 3 от КТ и считат, че трудовият договор, сключен между П. И. М. и „ГРГ Е.“ ЕООД, е недействителен, тъй като противоречи на закона и го заобикаля.

Заобикаляне на закона по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Кодекса на труда, във връзка с чл. 26, ал. 1, предложение второ от ЗЗД било налице в случаите, когато страните по трудовия договор са постигнали споразумение по основните въпроси на трудовото правоотношение, съзнавайки че целят нещо забранено от закона като резултат, а именно - привидно извършване на трудова дейност от работника, без да е налице реално осъществяване.

На 18.08.2020 г. във връзка с възложена със Заповед №ЗР-5-12-00799252/18.08.2020 г. проверка и при извършен обстоен анализ на данните в информационната система на НОИ, в Търговския регистър и в информационния справочник „Апис” и „Лакорда” било установено, че осигурителят „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161 е регистриран на 18.03.2015 г. като дружество с ограничена отговорност и с едноличен собственик на

капитала и управител Г.Р. Г., с адрес по седалище и управление на дружеството гр. С., район „Младост 1“, бл. №89,, вх. Ж, ет. 1. ап. 113.

Считано от 16.04.2019 г. дружество „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161 е прехвърлено, като за едноличен собственик на капитала и управител е вписан Д.П.Б. и адрес по седалище на дружеството гр. П., ул. „А. І“ № 21, вх. Б, ет. 2, ап. 29.

Считано от 20.03.2020 г. дружество „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161 е с едноличен собственик на капитала и управител Д.П.Б., и с адрес по седалище и управление в гр. Б., ул. „М.Л.“ №29. На това бице Д. Б. били прехвърлени и притежава или е управител на общо около 36 търговски дружества (видно от справката от Търговския регистър, представена с настоящата искова молба).

Предметът на дейност на дружеството, вписано в търговския регистър, е вътрешна и външна търговия, производство и покупко-продажба на всякакъв вид стоки и вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, незабранени от нормативен акт или представляващи монопол на държавата, сделки с интелектуална собственост, комисионерска, спедиторска, превозна, складова, лизингови дейности и дейност на търговско представителство и търговско посредничество, хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски и други услуги, счетоводни услуги и консултации съгласно закона за счетоводството, покупка и всякакъв вид други дейности и услуги, незабранени от закона.

За установяване на извършвана стопанска дейност от дружество „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161 с писмо изх. №Ц9101 -12-287/24.08.2020 г. до ТД на НАП - Пловдив е изискана информация, включително за наличие на търговски обекти, регистрирани фискални устройства и отчетени обороти, подадени годишни данъчни декларации и годишни финансови отчети, както и друга данъчно осигурителна информация.

В отговор с писмо вх. №Ц9101-12-287#2/17.09.2020 от ТД на НАП - Б. е предоставена информация, че от „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161 има следните данни: няма подавани годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2018 г. и 2019 г.; има данни от регистриран касов апарат с фискална памет (ЕКАФП) с рег. №DY512041, съгласно приложена справка с данни от Z задачи за ФУ/ИАСЕД 4412868, в която са отразени 76 отчета за периода от 18.05.2020 г. до 28.08.2020 г.; има данни за регистрирани обекти от „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161 на адреси гр. Б., бул. „М.Л.“ №29 и гр. С., район Младост, бул. „Ц.Ш.“ №135Д; данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с квалифициран електронен подпис (КЕП) на задължено лице „ГРГ Е.“ ЕООД гр. Б., ЕИК 203458161, чрез Г.Р. Г. и с КЕП на задълженото лице „ГРГ Е.“ ЕООД гр. Б., ЕИК 203458161, чрез Д.П.Б..

Установено било още, че е извършена насрещна проверка на „ГРГ Е.“ ЕООД (през 2018 г. и през 2020 г.), приключени с констативни протоколи. За извършването на проверката през 2020 г. работодателят „ГРГ Е.“ ЕООД е представил декларации, разпечатки от аналитични сметки - 45321, сметка 411

и гр. 70/7011, разпечатки на гр. 30, гр. 50 данъчен и амортизационен план, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки/кантарни бележки и протоколи за добив, позволено от ДГС гр. П., удостоверение от ОДБХ гр. П., паспорти на 7 бр. кучета, копия на фактури за 05.2020 г., средно списъчен състав на персонала, копие на фактури.

С цел ограничаване на неправомерни осигурителни плащания от ДОО, поради наемане на работа на голям брой лица с висок осигурителен доход, с писмо изх. №Ц9101-12- 288/24.08.2020 г. е изискана информация от Дирекция „Инспекция по труда“ гр. П. относно извършени проверки в осигурителя. С писмо изх. №20064796/21.08.2020 г. Дирекция „Инспекция по труда“ гр. П. уведомява, че не е извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство и на ЗБУТ на горепосоченото дружество.

С писмо изх. №Ц1056-12-117# 1/20.08.2020 г. до едноличния собственик и управител на „ГРГ Е.“ ЕООД, Д.П.Б. е изискано представяне на ведомости за заплати, трудови досиета на наетите лица в дружеството и други документи, необходими за извършване на проверката. На 21.09.2020 г. Д.П.Б. е представил декларация с вх. №Ц 1056-12-117#3/21.09.2020 г., с която декларира, че управляваната от него фирма „ГРГ Е.“ ЕООД се намира в гр. Б. на ул. „М.Л.“ №29. Всички документи се намират на друг адрес също в гр. Б., но същият не посочва точен адрес и лице за контакт/упълномощено лице за извършване на проверката в гр. Б..

При извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ - Б. на адреса по седалище и управление на „ГРГ Е.“ ЕООД в гр. Б., бул. „М.Л.“ №29 е установено, че на този адрес се намира магазин за сервизни части за автомобили. Дружеството, което стопанисва магазина е „Б. БГ“ ЕООД. В магазина не познават такава фирма и не познават Д.П.Б. (управител на „ГРГ Е.“ ЕООД). На този адрес са доставяни много писма с получател „ГРГ Е.“ ЕООД, но са отказвани, поради липса на такъв осигурител.

В констативен протокол №КВ-5-02- 00789845/27.07.2020 г. на контролните органи на ТП на НОИ - Б. е отбелязано, че в проведения разговор по телефона с Д.П.Б. е установено следното: Лицето е с постоянен адрес - гр. П., ул. „А. 1“ 21, ет. 2, ап. 2, ап. 29 и настоящ адрес - гр. П., ул. „З.Н.Ч.“ №11, ет. 2, ап. 2 и тъй като е в гр. П., г-н Б. желае проверката да се извърши на територията на гр. П.. Счетоводителят на дружеството е от гр. П. и документацията е на територията на гр. П..

От контролен орган на НОИ на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на „ГРГ Е.“ ЕООД гр. Б., ЕИК 203458161 са издадени задължителни предписания №ЗД- 1-12-00809586/11.09.2020 г. за представяне на документи относно осигуряването на наетите от него лица. Задължителните предписания не са изпълнени и на контролния орган не са представени никакви документи от управителя, свързани с трудовоправните и осигурителни правоотношения с наетите лица.

На 06.10.2020 г. на едноличния собственик и управител на „ГРГ Е.“

ЕООД, в качеството на работодател, е изискано в тридневен срок да осигури явяването на лицата, наети по трудови правоотношения в „ГРГ Е.“ ЕООД в ТП на НОИ - П., за изясняване на обстоятелства, свързани с трудовата им дейност в дружеството. Същият е уведомен, че при непредставяне на документи и неявяване на наетите лица ще бъде приложена процедурата по заличаване на подадените по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Последният не е съдействал на административния орган. Напротив, чрез твърденията, че седалището е на друго място, чрез твърденията, че цялата документация е в гр. П., чрез неколнократната смяна на седалището и адреса на управление, чрез непредставяне на каквито и да било документи на контролните органи, осигурителят е възпрепятствал проверката. Той не е указал съдействие, с оглед установяване на обективната истина, не са дадени сведения за г-жа М., или за някой от останалите почти 100 работници.

Поради изложеното приемат, че в хода на проверката не са установени данни за реално осъществявана търговска/стопанска дейност от „ГРГ Е.“ ЕООД.

Също така за дружеството няма подавани годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2020 г. в Търговския регистър.

До 01.01.2018 г. в случай, че дружеството не е упражнявало дейност трябва да има подадена декларация по чл.92 от ЗКПО (образец 1010а) в НАП, в която да е декларирано, че не е извършвана дейност и няма отчетени приходи и разходи съгласно счетоводното законодателство.

След 01.01.2018 г. отпада изискването фирмите без дейност да подават декларация по чл.92 от ЗКПО, както и изискването за публикуване на ГФО в Търговския регистър, но в този случай следва да има подадена до 31 март на следващата година декларация в ТР за липса на дейност (чл.38, ал.9, т.2, б. „а“ от ЗСч). Такава липсва.

Считат,че дружеството не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за периода от 31.08.2016 г. до 30.09.2020 г., която да поражда необходимост от назначаването на лицата по трудови правоотношения, както и че за същите не е изпълнен състава на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО и те не влизат в кръга на осигурените лица, за да ползват осигурителни права.

От контролния орган, извършил проверката, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на дружеството „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161 са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-12-00837193 от 06.11.2020 г. за заличаване на подадените данни по чл. ал. 4, т. 1 от КСО за периода от месец 09.2016 г. до месец 09.2020 г.

Във връзка с дейността на дружеството имало образувано наказателно производство.

Считат,че причината за сключване на трудов договор между „ГРГ Е.“ ЕООД и П. И. М. е ползване на осигурителни права (краткосрочни и

дългосрочни), поради което на основание чл. 74, ал. 1, във връзка с чл. 74, ал. 3 от КТ считат, че трудовият договор, сключен между М.Т.К./очевидно е фактическа грешка/ и „ГРГ Е.“ ЕООД, е недействителен, тъй като противоречи на закона и го заобикаля.

Молят договора да бъде прогласен за недействителен.

В срок е постъпил писмен отговор от „ГЗГ Е.“ ЕООД.

Считат, че иска е неоснователен, като подържат, че дружеството от началото на 2020г извършва стопанска дейност - бране /добив и продажба на сурова /прясна дивораствяща гъба, бял и черен трюфел и горски плодове на Територията на ТП ДГС П. в районите около селата: с. Ц. с.П., с.Б., с. Д. и местността Добра вода. Притежавало необходимите разрешителни от Министерство на земеделието и храните.

Дружеството имало още и необходимите трудови, материални, финансови и интелектуални ресурси на обезпеченост за извършване на дейността. С оглед обема на работа през 2020г. били назначени около 85 човека на трудов договор, предимно общи работници които добиват гъбите, трюфелите и горските плодове. Имало работещи и 5 човека с висше образование, които организират дейността, трима професионални шофьори, кантарджия и осем служители и работници, които имат необходимата квалификация за работа и боравене с дивораствящи гъби, които са преминали успешно курс в асоциацията на преработвателите на дивораствящи гъби и горски плодове в Република България. Добивът на дивораствящи гъби започнал през м. април 2020г., като първата продукция е продадена през м. май 2020г., като били съставени необходимите документи, включително и фактури.

За обезпечаване на дейността си, дружеството било наело складова база и офис в землището на с. М.К., местност „К.“. В тази база домували автомобилите на фирмата, съхранява се празния амбалаж и инвентар. Тя била и пункт за изкупуване на сухи/ пресни гъби и горски плодове, надлежно регистриран.

Дружеството имал наети 10 броя МПС, от който- 3 специализирани буса и един камион за превоз на гъбите и горските плодове и шест леки автомобили за превоз на работниците и служителите и закупило собствен строителен фургон.

За търсене на дивораствяща гъба- трюфели, използвало седем специално обучени кучета от които три собствени и четири под наем.

Изложили са доводи е отнсон деклариране на дейността на дружеството, както и относно твърденията в исковата молба за поведение на собствениците и управителите по повод извършвани проверки.

Доказването на търговска (производствена) дейност от едно търговско дружество (предприятие), респективно на трудова дейност на работник или служител в това предприятие, било въпрос не само на данни от счетоводни

документи, но и на обективно съществуващи факти, установени чрез сведения на длъжностни и физически лица.

Оспорват доводите в исковата молба ,че е налице заобикаляне на закона , тъй като договорът бил сключен с цел физическото лице да придобие осигурителни права ,без реално да е полаган труд.

За действителността на трудовото правоотношение било достатъчно наличието на валидно основание за пораждаването на правоотношението и готовността на работника/ служителя да престава работната си сила срещу заплащане. Тези предпоставки били налице и договорът бил действителен.

Писмен отговор от ответницата П. М. не е постъпил.

В първото съдебно заседание иска е оспорен от нея по основание, като е дала и обяснения по реда на чл.176 от ГПК.

Първоинстанционният съд детайлно е анализирал представените по делото доказателства – експертизи , писмени доказателства и свидетелски показания и е възприел фактическа обстановка , която изцяло се приема от въззивния съд и тя е следната:

Между ответниците по иска е сключен трудов договор № 82 от 23.05.2020 г. за изпълнение на длъжността „общ работник“ с място на работа: „бране на диворастящи растения и гъби на територията на ДГС П.“ и уговорено месечно трудово възнаграждение в размера на 1 000 лв. На работника е връчена и длъжностна характеристика. Със Заповед № 47/31.01.2021 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ трудовото правоотношение е прекратено.,което е отразено в трудовата книжка на ответницата.

На 09.02.2021 г. М. е подала до Дирекция „Бюро по труда“ П. заявление с вх. № 366/09.02.2021 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица поради прекратяване на трудовото правоотношение След извършена проверка, в хода на която са създадени писмени доказателства , представени по делото е прието с Констативен протокол № КП-5-12-00837122/06.11.2020 г., , че дружеството „ГРГ Е.“ ЕООД не е извършвало търговска дейност за периода от 31.08.2016 г. до 30.09.2020 г., която да поражда необходимост от назначаване на лица по трудови правоотношения, както и че за същите не изпълнен съставът на чл. 10 и § 1, т. 3 от КСО и те не влизат в кръга на осигурените лица, за да ползват осигурителни права.

Сигнализирани са и надлежните органи с оглед възможни престъпни деяния.

Представени са по делото доказателства , от които е видно ,че „ГРГ Е.“ ЕООД разполага с нает обект за изкупуване на диворастящи гъби в с. М.К., общ. П., местност К., за което от ОДБХ П. е издадено Удостоверение № 75/05.06.2020 г. Установено е от представени договори ,че дружеството има наети както специализирани автомобили така и леки автомобили.

Закупен от ответното дружество е и строителен фургон. Представени

са доказателства и за закупени от дружеството три кучета, едно от които порода К.Ш. и две от породата Б.Ш. – специално обучени за търсене на диворастващи гъби – трюфели и за наети със същите умения още четири кучета.

На дружеството – ответник е издадено Позволително за ползване на недървесни горски продукти ,издадено на 22.04.2020 г., с което му е разрешено да добива през 2020 календарна година гъби от горските територии, предоставени за управление на ЮЦДП ТП ДГС П., както и превозен билет серия А № 01919, издаден на 22.04.2020 г., за транспортиране до края на календарната година на територията на цялата страна на диворастващи гъби, добити от държавни горски територии, собственост на ДГС П..

Установено още ,че през м.април – май 2020 година на лицата Д.П.Б., Г.Д.И., К.Ф.П., И.К.Г. М.П.П., Ф.Я.А., И.Г.Л., Й.К.Д., А.Д.К., Г.С.Д. В.А.Д. и Б.О.М. са издадени удостоверения за успешно преминат инструктаж за изкупуване и боравене с диворастващи гъби на територията на Република България от Асоциацията на преработвателите на диворастващи гъби и плодове в България.

Установено е по делото от писмо с вх. № 11858/08.07.2022 г. от ДГС П., че в района на ТП ДГС П. могат да се добиват средногодишно по 15 тона билки, по 10 тона горски плодове (орехи, лешници, трънки, шипки и малини) и по 10 тона диворастващи гъби. Безспорно е ,че се касае за общи предвиждания.

По делото е назначена съдебно-икономическа експертиза от приетите основно и допълнително заключение на която се установява ,че дружеството е издало фактури за продадени диворастващи гъби и билки,включени в дневниците за продажби по ЗДДС на „ГРГ Е.“ ЕООД. Купувачи на продадената продукция по издадените фактури са дружествата: „Тренд БиоЕ.“ ЕООД, „Део 89“ ЕООД, „Ниагара-Фунги-И.И.“ ЕООД, „Био-МБ 2012“ ЕООД, „ВЕР ФРГ“ ЕООД, „Биотрейд Е.“ ЕООД, „Гурме Фууд“ ЕООД, „Геоплант БП“ ЕООД, „ВИП Фунги“ ЕООД, „Алвита“ ЕООД, „ВИГ-02“ ЕООД и „Гъбиланд“ ЕООД. Дружеството е водило ведомостите за работни заплати за периода от месец май 2020 г. до месец декември 2020 г. като са начислявани работни заплати за месец май 2020 г. на 75 работника или служителя, за месец юни 2020 г. на 81 работника или служителя, за месец август 2020 г. на 85 работника или служителя, , за месец септември 2020 г. на 83 работника или служителя, за месец октомври 2020 г. на 80 работника или служителя, за месец ноември 2020 г. на 79 работника или служителя, за месец декември 2020 г. на 80 работника или служителя.

Във ведомостите са полагани подписи на работниците.

Съставяни са и протоколи , обсъдени от експерта за добитите количества продукция, в които е описано на коя дата, в коя местност, какво количество и вид са добити, подписани от комисия.

Представените на експертизата дневници за продажби съответстват на приложените по делото дневници за продажби на „ГРГ Е.“ ЕООД.

Обясненията на ответницата по реда на чл.176 от ГПК съответстват на установеното от експерта.

Тази фактическа обстановка ,всъщност не се оспорва от жалбоподателя.

Въз основа на събраните доказателства той прави различни правни изводи ,като отдава голямо значение на данните относно възможности за добив количества диворастващи гъби и плодове, както и на доказателства , касаещи изрядността на дружеството в данъчно отношение.

При тази фактическа обстановка , съдът намира предявеният иск за неоснователен , като недоказан.

Веднага следва да се отбележи ,че както в исковата молба , така и в жалбата не се съобразява ,че не ответниците са длъжни да доказват действителността на сключения помежду им трудов договор , а ищецът носи изцяло доказателствената тежест.

Кодексът на труда борава само с понятието недействителност, като страните не могат да се позовават на недействителност на трудовия договор или на отделни негови клаузи, докато тя не бъде обявена от съд и решението за обявяването ѝ не бъде връчено на страните; недействителността не се обявява, ако недостатъкът на трудови договор отпадне или бъде отстранен, като работодателят не може да се позове на недостатък, който може да се отстрани; дори, когато трудовият договор бъде обявен за недействителен, ако работникът или служителят е действал добросъвестно, отношенията между страните по договора до момента на обявяване на неговата недействителност се уреждат като при действителен трудов договор. Недействителността на трудовия договор не се приравнява автоматично на нищожност/унищожаемост на договорите според уредбата по ЗЗД – т.е., установен порок на трудовия договор или отделна негова клауза, обуславящи унищожаемост или нищожност по смисъла на ЗЗД, опорочава и трудовия договор, съответно негова клауза, но води до недействителност по см. на КТ. Тази специална уредба е свързана с особения характер на трудовите правоотношения, обхващащи правото на труд, на трудово възнаграждение, което от своя страна е свързано с осигуряване на средства за живот, а също така и с оглед влиянието на трудовите правоотношения върху социално осигурителните и пенсионноосигурителните права на работника и/или служителя. Нищожните и унищожаемите сделки по ЗЗД водят до различни правни последици. Нищожният договор на общо основание не съществува за правния мир, нищожността може да бъде релевирана без срок, било чрез иск, било чрез позоваване на съществуващия порок, по принцип може да се противопостави на трети лица. Унищожаването на договорите се извършва с предявяване на иск от страната, в чийто интерес законът го допуска или от нейните правоприменници, искът се погасява с тригодишна давност, а решението има обратно действие; само ответникът по иск за изпълнение на

унищожаем договор може да поиска унищожаване чрез възражение и след като давността е изтекла.

Въпреки тези особености, последователно съдебната практика е приемала ,че основанията в общия закон - по чл. 26-34 ЗЗД, за недействителност на договорите, намират субсидиарно приложение, доколкото нещо друго не е уредено в КТ, което значи, че наличието на определени пороци на договора, сочещи на нищожност или унищожаемост по ЗЗД, е възможно да водят до недействителност на трудовия договор .

В конкретния казус обаче ищецът основава претенцията си на основанията , визирани в чл.74 л.1 от КТ – противоречие със закона и заобикаляне на закона.

За да е налице противоречие със закона следва да се установи сключване на трудов договор в нарушение императивни разпоредби на закона. Класическия пример за такова противоречие е сключване на договор с лице , което не е навършило минималната възраст за приемане на работа.

В исковата молба всъщност изобщо не са изложени обстоятелства , обосноваващи противоречие със закона. Няма твърдение договора да противоречи на конкретни императивни правни норми, не е установено и такова по делото.

Заобикаляне на закона пък е налице ,когато се използва позволен от закона път ,за да се постигне забранен от закона резултат.

Известни доводи в тази насока се съдържат в исковата молба ,като се твърди, че със сключването на договора се е целяло придобиване от лицето на осигурителни права , които не му се следват , тъй като реално не е полаган труд.

Цялата процесуална активност на ищеца по доказване на претенцията е насочена към установяване на твърденията ,че дружеството не е осъществявало реална дейност.

В правната ни доктрина са изведени следните елементи от фактическия състав на това самостоятелно основание за нищожност на сделките, като изложеното следва да е приложимо и към трудовия договор:

а/ извършване на една или повече сделки, всяка от които сама по себе си не противоречи на повелителните правила, съдържащи се в нормативните актове, поради което тези сделки не са нищожни поради противоречие на закона;

б/ постигане на забранен или непозволен от закона правен резултат чрез извършените сделки и

в/ участниците в сделката (страните или техните представители)

съзнават, че чрез извършената сделка(и) постигат една цел, която законът им забранява, като при двустранните сделки – договорите и двете страни следва да са наясно с това обстоятелство и да преследват постигането на забранената от закона цел или те трябва да споделят обща цел за постигане на запрещения или непозволен резултат.

Както е видно от исковата молба ищецът дори не твърди обстоятелства, покриващи всички елементи на фактическия състав.

Твърденията му, основаващи се и на действия на други органи всъщност се свеждат до това, че дружеството не е извършвало никаква реална дейност, а е създавало привидност на такава, с цел да извлече облага.

Така погледнато по-скоро става дума за обосноваване на симулация при сключването на договор и то абсолютна такава-основание, което не е поддържано.

Безспорно, съдът споделя изводите на първоинстанционния съд, че чрез събраните по делото доказателства не е установено дружеството – работодател да не е извършвало никаква реална дейност, за да се обсъжда по-нататък дали е заобикаляне на закона.

Обема на извършваната дейност, количеството добити гъби или билки/прогнозните възможности/, административните и данъчни нарушения на дружеството, нямат отношение към действителността на трудовия договор.

Не променят изложените до тук изводи и представените пред въззивната инстанция доказателства.

На първо място ревизионния акт не е влязъл в сила, а и той няма обвързваща сила за съда.

При провеждане на ревизионното производство е прието, че не са налице кумулативните предпоставки, за да се приеме, че едно лице е осигурено – наличие на сключен договор, реално започване на работа по този договор и да са внесени или дължими осигурителни вноски за лицето.

По отношение на ответницата М., се съдържат само данни, че тя не се е явила и не представила доказателства.

Тъй като по делото е представен трудов договор, са събрани доказателства конкретно относно изпълнение на задълженията по този договор от М., то и този акт не може да разколебае извода на съда, че не е

установено от ищеца, ответницата М. да не е полагал труд по сключения договор. Нещо повече , дори от този ревизионен акт е видно, че дружеството е извършвало сделки ,като е продавало на други търговци диви гъби. Това обстоятелство подкрепя твърденията на работника ,че е полагал труд точно за събиране на гъби. Колко като количество са добивани от работника е без значение за настоящото производство.

По изложените съображения, споделяйки изцяло мотивите на първоинстанционния съд при условията на чл.272 от ГПК , съдът намира ,че обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора жалбоподателят дължи на ответника „ГРГ Е.“ ЕООД разноси пред въззивната инстанция в размер на 400 лева.

Мотивиран от изложеното , Пазарджишки окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение на Районен съд П. , постановено по гр.д.№ 3928 по описа на съда за 2021 година, с което са отхвърлени предявените от Национален осигурителен институт, ЕИК 121082521, седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А.С.“ № 62-64, представлявано от управителя И.И., против ответниците П. И. М., ЕГН ***** от с. М.К., общ. П., ул. „Сто и седма“ № 7 и „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161, седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „З.Н.Ч.“ № 11, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Д.П.Б., искове с правно основание 74, ал. 3 във връзка с ал. 1 от КТ за обявяване недействителността на сключения между ответниците трудов договор № 82 от 23.05.2020 г. поради противоречие със закона и заобикаляне на закона и присъдени разноси.

Осъжда Национален осигурителен институт, ЕИК 121082521, седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А.С.“ № 62-64, представлявано от управителя И.И. да заплати на „ГРГ Е.“ ЕООД, ЕИК 203458161, седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „З.Н.Ч.“ № 11, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Д.П.Б. сумата 400 лева – сторени разноси пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____